

det Prædikat, at være farlige for den offentlige Sikkerhed, og tillige har flere Afstindige, som ere farlige for den offentlige Sikkerhed, uden at de andre Kjøbstæder, med hvem den deler Byrden, har et lignende Antal. Men det er dog bedre for den saaledes at bære Udgiften for dens egne, end at paabyrdes en stor Udgift, fordi de andre Kjøbstæder, med hvem den har Fællesskab, have et stort Antal af disse Afstindige. Det maa dernæst bemærkes, at, dersom den lille Kjøbstad ogsaa med Hensyn til en enkelt af dens Udgifter kan faae en Lettelse ved Fordelingen, vil denne Lettelse opveies meget til dens Skade derved, at den maa tage Del i andre Udgifters Udrebelse, som efter Sagens Natur ere langt større i den større Kjøbstad forholdsviis efter Folketallet end i den mindre. Naar man nu, saaledes som det jo er paatænkt ved den nye Fattiglov, tager enkelte af disse Udgifter bort og siger, at Fordelingen af dem skal ikke paa en anden Maade, saa bliver der dog alligevel en stor Del Udgifter tilbage, og jo mindre Antallet af de Udgifter, som Fordelingen indskrænker sig til, er, desto mere uligelig og uretfærdig, kan jeg sige, vil Fordelingen vise sig at være, naar den forfattes med Hensyn til andre. Dersom man f. Ex. lader den enkelte Udgift til syfilitiske Syge vedblivende blive Gjenstand for Fordeling, medens man lader alle de andre Udgifter ophøre at blive fordelte, saa vil det jo let ses, at den enkelte Kjøbstad, som denne enkelte Udgift rammer, vil ved Fordelingen opnaa enten en altsfor stor Lettelse eller kaste en altsfor stor Byrde over paa andre, uden Ubligning ved Fordelingen af de andre Udgifter, som tilfældigviis kunne være trykkende for den enkelte. — Det er derfor, jeg mener, det var rettest først at komme til at have samtlige disse Udgifters Fordeling, og derefter stræbe hen til en bedre Norm for Udgifternes Fordeling under Behandlingen af de Lovforslag, hvorunder disse Udgifter ville blive Gjenstand for Dmtale og Forhandling.

Det være mig endnu tilladt, da det maa ske ikke endnu vil ile med at foretage den næste Sag paa Dagsordenen, at angive nogle enkelte Tal til Belysning af den Paastand, jeg har fremsat, at den nuværende Fordelingsmaade er alene til Skade for de smaa Kjøbstæder og til meget ringe Fordel for de store. Det maa for det Første erindres, at vi have ikke mindre end 6 Amt, i hvilke der kun findes 2 Kjøbstæder. Naar disse Kjøbstæder nu ere af nogenlunde ligelig Størrelse, vil den hele Fordeling ske paa den Maade, at det ene Aar vil den ene Kjøbstad komme til at afgive maa ske 20 a 30 Rd. til den anden, og det næste Aar vil den anden komme til at betale 20 a 30 Rd. tilbage til den første; det er det Forhold, som sædoanlig vil fremkomme gennem en overordentlig vidtløftig Revision, Administration og Undersøgelse af disse forskellige Udgifter; men

hvor Forholdene ere saaledes, at der er en efter vore Forhold meget stor Kjøbstad og en meget lille Kjøbstad, gaar det altid meget stærkt ud over den lille. I Aalborg maa saaledes den lille Kjøbstad Ribe aarlig gjennemsnitsviis tilstøde omtrent 200 Rd. til Aalborg Amt's Udgifter. Naar 200 Rd. er jo ikke nogen stor Sum, men i Ribe Kjøbstads Budget spiller den altid nogen Rolle. I Odense Amt have Udgifterne gjennemsnitsviis for samtlige Kjøbstæder til disse Sager for det fornævnte Tidrum været 4,514 Rd. aarlig, deraf har Odense selv haft en Udgift af 2,946 Rd. aarlig, men har faaet refunderet fra de andre Byer, deriblandt de smaa Byer, Bogense og Rjerteminde, ca. 300 Rd. aarlig, saa at dens endelige Udgifter kun have udgjort 2,680 Rd. I Aalborg Amt have Udgifterne aarlig været 3,730 Rd., deraf falder paa Aalborg 3,488 Rd. og paa Ribe 241 Rd., men Ribe har fmaattet udrede 432 Rd., og Aalborg er sluppen med 3,298 Rd.; det er Altsammen gjennemsnitsviis aarlig for 10 Aar. I Ribe Amt, hvor der er 2 Kjøbstæder, der vel ikke ere lige store, men hvor Forskjellen i Størrelse ikke har Meget at sige, har stadig den ene Kjøbstad giwet Lidt til den anden, skjøndt det ganske vist er et ringe Beløb, og saaledes kan det fortsættes. Jeg vil bede de Herrer, som ville se paa denne Sag, om de ville se nøie paa det statistiske Materiale, som af den ærede tidligere Indenrigsminister er meddelt i Motiverne til det af Regjeringen i Sessionen 1873 fremsatte Forslag, og ved at gjennemgaa disse Tal vil det vise sig, at de Byer, der have haft en lille Fordel af det, altid ere de store, og de Byer, der have lidt Skade ved Fordelingen, altid ere de smaa. I det Amt, hvor jeg ganske særlig kender Forholdene, hvor Aarhus, Horsens og Standerborg ere sammen om at udrede Udgifterne, gaar det saaledes, at Aarhus har Fordel, medens det i meget stærk Grad gaar ud over Standerborg, og navnlig med Hensyn til Udgifter, som ere forsvindende i Standerborg, til syfilitiske Syge, maa denne lille By stadig paa Grund af Aarhus By's, paa Grund af dens Søfart og Garnison naturligviis, store Udgifter til denne Sygdom tilstøde meget betydeligt. — Jeg har altsaa det Haab, at det en Gang maatte kunne lykkes at faae denne meget gamle Sag, som ganske vist ikke er af meget interessant Indhold, men dog har sin Betydning, endelig bragt ud af Verden, saaledes at vi have frit Bord, naar vi komme til at behandle de forskellige Reformlove, Fattigloven og andre Love, hvor disse Udgifter forekomme. Der vil da være Grund til at tage under Overveielse, hvorledes Fordelingen af disse Udgifter kan finde Sted paa en anden og hensigtsmæssigere Maade. Foreløbig vil jeg anse det for et ganske særligt Gode for samtlige Kjøbstad-Kommuner i Landet, om vi kunde blive fri for den urimelige Fordelingsmaade, som nu finder Sted,